



## בבית המשפט העליון

ע"א 8527/22

לפני: כבוד השופט י' עמית  
כב' השופט ד' מינץ  
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: ניקולס אדוארדו לבקוביץ

נ ג ד

המשיבים: 1. Damian Andres Bekerman  
2. Jonathan David Lemcovich  
3. Powiser comporation s.a  
4. Galdore Corporation S.A. Company  
5. היפקאם בע"מ

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו  
בת"א 39943-10-20 מיום 8.11.2022 שניתנה על ידי כב'  
השופט יעקב שקד

תאריך הישיבה: כ"א בתמוז התשפ"ג (10.7.2023)

בשם המערער: עו"ד תומר שניאור  
בשם המשיב 1 ו- 5: עו"ד נתי לב  
בשם המשיבים 2-4: עו"ד הילית אראל שוטר

### פסק-דין

השופט י' עמית:

1. הערעור שלפנינו נסב על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הורה על מחיקת התביעה מחוסר מעש. במסגרת הערעור, עתר המערער גם לביטול החלטת בית המשפט בגדרה בוטל פסק דין שניתן בהעדר הגנה כנגד המשיבים.

2. סיפור המעשה סבוך ומרבית העובדות הצריכות לעניין פורטו בפסק דינו של השופט כבוב בת"א (מחוזי ת"א) 28993-09-19 בקרמן נ' לבקוביץ יגוצקי (9.3.2021) (להלן ובהתאמה: התיק הראשון ופסק הדין הראשון). במסגרת פסק הדין הראשון נדונה תביעה ותביעה שכנגד, שעניינן בסכסוך שבין המערער דכאן (להלן: ניקולס או המערער) לבין המשיב 1 (להלן: דמיאן), שניהם בעלי מניות בחברת הזנק בתחום מצלמות האבטחה, היא המשיבה 5 (להלן: היפקאם), כאשר דמיאן כיהן כמנכ"ל החברה וניקולס

כסמנכ"ל הכספים בה. לסכסוך זה נקלעה חברה אחרת, שהיא לקוחה של החברה, המשיבה 3 בערעור דכאן (להלן: פויוזר) המצויה בבעלותו המלאה ובניהולו של המשיב 2 דכאן (להלן: ג'ונתן). פויוזר הגישה בתיק הראשון תביעה שכנגד, בטענה להפרת הסכם הפצה שנכרת בשנת 2018 בינה לבין היפקאם.

אקדים ואציין כי היפקאם אמנם נוסדה בישראל, אך לסכסוך בין הצדדים זיקות רבות, שמא אף מירב הזיקות, למדינת אורוגוואי; וכי דמיאן וניקולס הם בני הקהילה היהודית במונטיווידאו. בפסק הדין הראשון נדונו בהרחבה הטענות ההדדיות בין הצדדים ובית המשפט קיבל את תביעתו של דמיאן וקבע כי ניקולס קיפח במעשיו את דמיאן ופעל שלא לטובת החברה. בהתאם לכך, ניתנו מספר סעדים להסרת הקיפוח, ובית המשפט אף נעתר לבקשתו של דמיאן לפיצול סעדים. בכל הנוגע לתביעה שכנגד שהוגשה על ידי פויוזר, בטענה להפרת הסכם ההפצה, בית המשפט נתן תוקף של החלטתו להסכמה בין דמיאן לפויוזר כי היפקאם אכן כשלה מלעמוד בהתחייבויותיה; כי ביטול ההסכם בין החברות נעשה כדין; כי הצדדים יפעלו להקטנת הנזקים שנגרמו כתוצאה מההפרה; וכי לא תוטל כל חבות אישית על דמיאן עצמו. עוד נקבע במסגרת פסק הדין הראשון, כי היפקאם תעביר לפויוזר את קניינה הרוחני. ניקולס חוייב לשלם לפויוזר ולדמיאן, הוצאות ושכר טרחת עורך דין בסך כולל של 50,000 ש"ח ו-100,000 ש"ח בהתאמה.

3. בעוד התביעה והתביעה שכנגד מתנהלות במסגרת התיק הראשון, ועוד לפני שניתן פסק הדין הראשון, הגיש ניקולס-המערער את התביעה דכאן, והתיימר להמציא את כתב התביעה למשיבים באורוגוואי. לאחר מסכת ארוכה של בקשות והחלטות הנוגעות לאותה המצאה, נעתר בית המשפט לבסוף לבקשתו של המערער, וביום 15.6.2022 נתן פסק דין בהיעדר הגנה כנגד המשיבים.

משנודע הדבר למשיבים, הוגשו בקשות מפורטות לביטול פסק הדין שניתן במעמד צד אחד (בקשת דמיאן והיפקאם מיום 21.8.2022 ובקשת המשיבים 2-4 מיום 3.8.2022). בהחלטתו של השופט שקד מיום 5.9.2022 הוא נעתר לשתי הבקשות מחובת הצדק, לאחר שקבע כי נפלו פגמים בהמצאה והיא לא בוצעה כדין. וכך נקבע בסיפא להחלטות אלה:

"הבקשה מתקבלת. הבקשה מצד התובע לחתימה על פסיקתא נדחית כמובן נוכח ביטול פסק הדין. התובע ישלם לנתבע 1 (דמיאן – י"ע) את הוצאות הבקשה בסך 3,500 ₪. עולה לכאורה כי הנתבע 1 מתגורר בחו"ל ואם התובע מבקש להמציא לו התביעה מחוץ לתחום יגיש בקשה מתאימה ואם הוא סבור כי יש ביכולתו לבצע

מסירה כדין בתחומי מדינת ישראל יעשה זאת. התובע יודיע תוך 30 יום האם וכיצד בוצעה מסירה שאם לא כן תימחק התביעה נגד נתבע 1 מחוסר מעש.  
[...] הבקשה מתקבלת. התובע יישא בהוצאות הנתבעים 2,4-5 בסך 3,500 ₪. התובע יבצע המצאה מחוץ לתחום בהתאם להוראות שבהחלטה מיום 28.2.22 ויגיש אישור מסירה תוך 45 יום מהיום שאם לא כן תימחק התביעה נגד נתבעים אלה מחוסר מעש".

בחלוף המועדים שנקבעו בהחלטה, ובהיעדר מעש מצד המערער, הורה בית המשפט על מחיקת התביעות (החלטות בפתקית מיום 7.11.2022 ומיום 8.11.2022). על כך ועל ההחלטה מיום 5.9.2022 ועל החלטות קודמות של בית משפט קמא, נסב הערעור דכאן.

4. לאחר שהתקיימה ישיבת קדם ערעור, ומכוח סמכותנו לפי תקנה 138(א)(1) ו-(5) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, מצאנו לדחות את הערעור אף ללא צורך בתשובת המשיבים.

5. תקצר היריעה מלתאר את התנהלותו של המערער בתיק זה. תמיהה היא, מלכתחילה, מדוע לא הומצאו כתבי הטענות לבאי כוחם של המשיבים דכאן, בעוד התביעה בתיק הראשון מתנהלת. יש בכך כדי להעלות חשד לשימוש לרעה בהליכי משפט במטרה ליטול פסק דין בהעדר הגנה. אך גם בהתעלם מכך, שורת הבקשות שהוגשו על ידי המערער בתיק – כמפורט בבקשות לביטול פסק הדין – מעידה על התנהלות לקויה, בלשון המעטה. ההמצאות שבוצעו לא היו המצאות תקינות על פניהן, בין היתר, בשל אי תרגום כתב התביעה; המצאת התביעה לחברת היפקאם אל כתובתו של עורך דין החברה, שלא רק שחדל לייצג את החברה, אלא שהמערער עצמו ביטל את יפוי הכוח שניתן לו בשעתו על ידי החברה; המערער עתר למתן פסק דין עוד טרם שילם אגרה; עתר למתן פסק דין לאחר שניתן פסק דין שמחק את התביעה בעקבות אי תשלום אגרה, ואף לאחר שבקשתו למתן היתר המצאה מחוץ לתחום נדחתה; עתר לקבלת פסיקתא בסכום של כמעט 12 מיליון דולר, למרות שהעמיד את תביעתו לצרכי אגרה על הסך של כשלושה מיליון ש"ח (בקשה מיום 14.6.2022) ועוד.

ואם לא די בכל אלה, המערער חטא בחוסר מעש, בכך שלא מילא אחר האמור בהחלטת בית משפט קמא כמצוטט לעיל, ואף לא טרח לבקש ארכה. לא למותר לציין את שנכתב בפסק הדין הראשון לגבי התנהלותו של המערער:

”כמו כן, התנהלותו החריגה של ניקולס ובא כוחו הקשו ביותר על ניהול ההליך, וזאת עקב הגשת מסמכים רבים ובקשות חוזרות ונשנות, חלקם חסרים ורבים מהם בניגוד להנחיות סדר הדין; ואלו גם הקשו מאוד גם על קיום הדיונים, העדת העדים וניהול החקירות באופן תקין”.

לאור שורת המחדלים של המערער, אין זה התיק שבו בית המשפט צריך לצאת מגדרו ולהורות על ”החייאת” התיק על מנת שיישמע לגופו. כאמור, המערער יכול היה להמציא כתב התביעה לבא כוחו של דמיאן במהלך ההתדיינות בתיק הראשון, וככל הנראה גם לבאי כוח המשיבים האחרים (ולא נעלמה מעיני פטירתו של עו”ד אהרון, בא כוחם דאז של המשיבים האחרים). משנקט המערער בדרך של המצאה לחו”ל, ולאור מחדליו של המערער, איני רואה לקבל טענתו כי מאחר שכבר הוגשו בקשות לביטול פסק דין, ניתן כבר להתדיין לגופו של תיק.

6. לאור מסקנתי כי יש לדחות הערעור על בסיס ההתנהלות הדיונית של המערער, איני נדרש לטענות המהותיות של המשיבים בדבר קיומו של מעשה בי-דין והשתקי פלוגתא נוכח פסק הדין הראשון. אזכיר כי התביעה דכאן הוגשה עוד טרם ניתן פסק הדין הראשון, ואציין כי בהחלטתו בבקשה למתן היתר המצאה, בית משפט קמא אף הביע עמדה לכאורית כי טענתו של המערער לפיה כביכול מרבית טענות המשיבים נדונו ונדחו ”ספק אם משקפת את פסק דינו של כב’ סג”ן כבוב שניתן אך לאחרונה בגדרי 28993-09-19 הדבר מקרין אף על האפשרות לדון באותם ענינים שנדונו והוכרעו בינתיים” (החלטת כב’ השופטת ט’ לוי-מיכאל מיום 21.3.2021).

אף לא למותר לציין כי המערער לא שילם את ההוצאות שהושתו עליו בפסק הדין הראשון, וגם אם הערעור היה מתקבל, היה מקום לחייב את המערער בהפקדת סכום נכבד להבטחת הוצאות המשיבים בהליך דנן.

7. סוף דבר שהערעור נדחה. המערער ישא בהוצאות המשיבים 1 ו-5 ובהוצאות המשיבים 2-4 בסך 10,000 ש”ח כל אחד (סה”כ – 20,000 ש”ח).

ניתן היום, כ”ג בתמוז התשפ”ג (12.7.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט